

2020.119

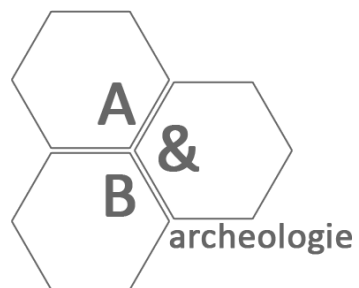
Klein-Sinaai Merlanstraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE, Sander DEBRABANDERE en Paulien FONTEYN

31-8-2021

1. Samenvatting

De archeologienota kadert in het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Stekene Merlanstraat (Klein-Sinaai) waarbij de totale oppervlakte van de ingreep in de bodem 3000m² of meer beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. De archeologienota¹ bestond uit een bureauonderzoek en landschappelijk booronderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van deze onderzoeken beschreven.

Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van 8 sleuven. 6 noord-zuid georiënteerde en 2 oost-west georiënteerde. Dit plan werd aangepast aan de terreinomstandigheden en de verstoringsgraad waargenomen tijdens het sleuvenonderzoek. Na aanleg van de eerste sleuf met twee referentieprofielen, bleek de bodem verstoord tot op een diepte van ca. 1,5m. De originele bodem was ooit tot grote diepte afgegraven en opgehoogd met steriel wit zand. Gezien hierdoor geen archeologische sporen meer vastgesteld konden worden, werd overgeschakeld naar een proefsleuvenonderzoek in hagelslagpatroon om de dimensies van de verstoring in kaart te brengen. Sleuf 7, in het uiterste noordelijke deel, bleek deels verstoord te zijn, maar ook hier werden diepgaande vergravingen waargenomen naar het zuiden toe. Daarnaast werd de uiterst oostelijke zone vrijgesteld van proefsleuvenonderzoek op basis van de diepgaande verstoring op de omliggende percelen en het beeld dat de landschappelijke boringen gaven in deze zone. De boringen in het oostelijke deel bleken namelijk niet te verschillen van die op de rest van de site. De totale onderzoekbare zone betreft ca. 20.520m². Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 1,80m breed. Er werden enkele kijkvensters aangelegd om de schijnbare afwezigheid van sporen na te gaan. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na afronding van het onderzoek werden de sleuven opnieuw gedicht.

De advieszone voor verder onderzoek was ca. 20.250m² groot. Van deze onderzoekbare zone werd 1105m² (5.4%) onderzocht door middel van proefsleuven en kijkvensters. De vooropgestelde dekkingsgraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee niet behaald. Het onderzoek kon desondanks een goed licht werpen op het archeologisch potentieel van de site. Deze bleek nagenoeg volledig verstoord te zijn, waardoor overgegaan werd op proefsleuven volgens een hagelslagpatroon. Uiteindelijk bleek 99,3% van de afgegraven delen een diepgaande verstoring te tonen. Enkel het uiterste noordelijke deel, aan de toegangsweg naar de Merlanstraat toe, bleek deels onverstoord.

---

¹ <https://loket.onroerendergoed.be/archeologie/notas/notas/9855>

Het onderzoek werd uitgevoerd conform de Code van Goede Praktijk. Aangezien alle metingen gebeurden met een GPS-aangestuurd systeem met precisie van 1cm werd voorafgaand het veldwerk geen hoofdmeetsysteem aangelegd. Elke proefsleuf en elk kijkvenster werd beschouwd als een individuele werkput. Aangezien er geen aanwijzingen waren dat er bij het aanleggen van de werkputten in de lagen die het archeologische niveau afdekken resten van een archeologische site aanwezig waren waarvoor metalen vondsten relevante informatie opleveren, werden deze lagen niet onderzocht met een metaaldetector. Het maaiveld, de aangelegde vlakken en de storten van sleuven werden wel onderzocht met een metaaldetector van het type XP Deus, dit leverde geen vondsten op. Het archeologisch vlak werd opgeschoond, waarbij geen archeologische sporen aangetroffen werden. Er werd één kijkvenster aangelegd om de aan/afwezigheid van sporen te controleren. Alle sleuven en profielen kregen een uniek nummer, werden beschreven en geregistreerd via foto's en opmetingen. De foto's werden genomen met een camera van het merk Nikon COOLPIX W300.

Relevante delen van de putwandprofielen werden opgeschoond en geregistreerd als referentieprofiel. In totaal werden 6 profielen geplaatst, verspreid over het volledige terrein, die een gelijkaardig beeld geven. Het gaat om grotendeels verstoorde profielen.

Het archeologisch sleuvenonderzoek leverde geen relevante archeologische sporen op. Er werden uitsluitend grote verstoringen aangetroffen die te linken zijn aan de voormalige ontginning. De bodemopbouw vertoont een sterke antropogene invloed, waarbij het archeologisch vlak vergraven is tot op grote diepte (1,5m). Enkel in het noordelijke deel, in het noorden van sleuf 7, is sprake van een min of meer intacte bodemopbouw, ook hier lijkt de C-horizont echter afgetopt te zijn. Ondanks het eventuele archeologische potentieel werden dus geen sporen aangetroffen en is **een verder archeologisch onderzoek niet zinvol**. De kenniswinst werd immers bereikt tijdens het vooronderzoek.